

“Kalandjaink Tündérorszáiban”

-

tanulói beszámoló a Határtalanul! program keretében megvalósult tanulmányi kirándulásról

2025. május 12-én, hétfőn reggel mindenki izgatottan kelt, hiszen elérkezett a Határtalanul kirándulás hete. Reggel fél hatkor indultunk az iskola elől Zsolti bácsival, az idegenvezetőnkkel és Feri bácsival, a buszsofőrünkkel felvértelve.

Első úticélunk Arad volt, ahol megtekintettük a Megbékélés Parkjában lévő emlékművet, valamint a város nevezetes és érdekes látványosságait, mint például a Városházát és a színházat, ahol annak idején Liszt Ferenc koncertezett. A “magyar Golgota” után a Vajdahunyadi várat tekintettük meg, majd a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett gyermekotthonba látogattunk el. Az első estét Csernakeresztúron töltöttük.

Másnap reggel felbaktattunk a magasan lévő Déva várába, amelyből a legenda szerint még a mai napig hallatszik Kőműves Kelemenné sikítása. A kilátás a várból lélegzetelállító volt! A hosszú és fáradalmas túra után Nagyszeben felé vettük az irányt. A város központjában sétáltunk a gyönyörű “szemes” házak között, majd átkeltünk a Hazugok hídján. A nagyszebeni városnézést követően Brassóba utaztunk, ahol megnéztük a híres Fekete templomot, majd felkerestük a második szállásunkat Bikfalván, Székelyföld legkeletibb településén. Itt különösen jól éreztük magunkat, hiszen nagyon sokáig focizhattunk, beszélgethettünk egymással.

A harmadik napot Szászhermányban kezdtük egy erődtemplom látogatásával. Ezután Sepsiszentgyörgy felé vettük az irányt. Itt a Gödri Ferenc Általános Iskolába látogattunk el, ahol velünk egykorú, hetedik osztályos gyerekekkel találkoztunk. Az iskolában bemutattuk Tóalmást, verset mondtunk, énekeltünk, majd mi is meghallgattuk az ő bemutatójukat. A szíves vendéglátást követően indultunk tovább Csernátonba, ahol a Haszmann Pálról elnevezett múzeumban sok érdekes népi tárgyat láthattunk. Következő úticélunk a Mohos tőzegláp és a Szent Anna-tó volt. Mindkettő vulkanikus eredetű, de sok tekintetben különböznek egymástól. A tőzeglápot 7-8 méter vastag tőzeg borítja és séta közben úgy éreztük magunkat, mintha megállt volna velünk az idő. A Szent Anna-tó ellenben egy kristálytiszta vizű gyönyörű tó, ahol még egy esküvői fotózásnak is szemtanúi voltunk. Az osztálytársainkkal oda is kiálltunk:

“Sok boldogságot!” A tó körül tett séta után ugyan nagyon fáradtan, de boldogan indultunk Csíksomlyóra, ahol a következő két estét töltöttük. Itt szállásunk a Szent István Gyermekotthonban volt.

Következő reggel felballagtunk a csíksomlyói nyeregbe, amely a híres búcsú helyszíne. Visszaérve betértünk a kegytemplomba, ahol imádkoztunk a csodatévő Mária-szobornál, majd a Békás-szoros felé vettük az irányt. Itt gyönyörű sziklák között sétáltunk, miközben hallgattuk a Békás-patak hangját. Innen átsétáltunk a Gyilkos-tóhoz, amelyből néhol fatörzsek álltak ki a vízből. Többen itt egy kilátóhoz is felsétáltunk. A kalandos út közben kidőlt farönkökön keresztül kellett átkelnünk.

Pénteken hosszú útnak néztünk elébe, hiszen Torda elérése volt a cél. Útközben megálltunk Farkaslakán és megkoszorúztuk Tamási Áron író sírját. Tordán a sóbányát tekintettük meg, ahol még csónakáztunk is. Sajnos a rossz idő miatt nem tudtunk túrázni a Tordai-hasadékban, így szállásunk felé vettük az irányt, ami Torockón volt.

Kirándulásunk utolsó napján még betértünk Kolozsvárra, ahol megtekintettük Mátyás király szülőházát, a Szent Mihály templomot és az előtte lévő Mátyás-szoborcsoportot. Hazafelé megálltunk Királyhágón, Erdély kapujában, hogy még egyszer utoljára búcsút vegyünk ettől a csodálatos tájtól. Délután négy óra felé léptük át a határt, este pedig már mindenkit vártak itthon, Tóalmáson.

Nagyon élveztük ezt a hat napot, sok élménnyel gazdagodott mindenki! Szívesen visszamennénk Erdélybe máskor is!

Gugi Norina,

Nagy Sebestyén Gábor